

Barcelona, Eixample (Esquerra): població, habitatge, transport públic, contaminació, àrees verdes, comerç de barri, seguretat, cohesió social

Població

Publica BTV que Barcelona ha assolit 1.732.066 persones, el valor més elevat des del 1986. El padró municipal d'habitants de l'1 de gener de 2025, indica que el nom de residents a la ciutat ha crescut un 1,7 % respecte de l'any anterior.

Un 55 % d'aquesta població ha nascut fora de Barcelona, i és el continent americà, sud i centre, el que aporta més residents, i es concentren majoritàriament a l'Eixample. 182 nacionalitats conviuen a Barcelona.

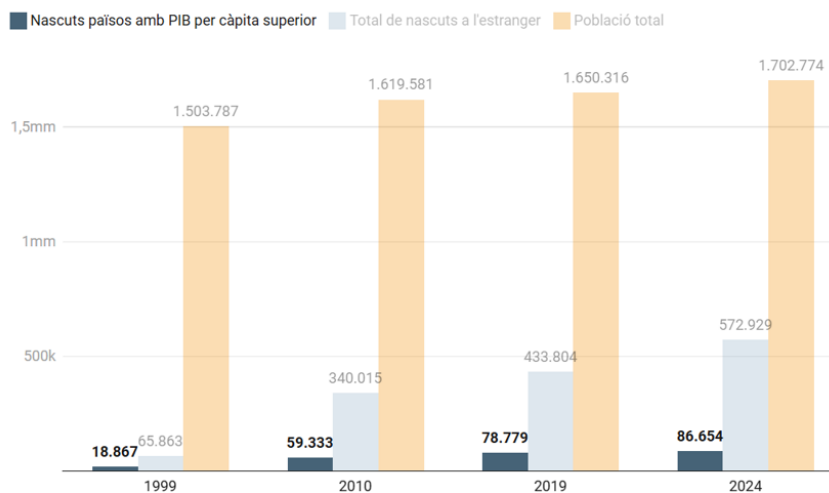
Un 37 % de la població de Barcelona posseeix titulació universitària o grau superior, i la mitjana d'edat se situa en 44 anys, i és a l'EE (Esquerra de l'Eixample) on hi ha el nombre més gran de persones amb més de 100 anys (241).

L'estadística de Barcelona cita més de 681.000 habitatges amb una mitjana d'ocupació de 2,5 persones per habitatge.

El fenomen expat. L'atracció de Barcelona, el clima, la costa i el mar, la proximitat al Pirineu, la gastronomia, la vida exterior a l'aire lliure, i l'atractiu digital generat tant per les fires com per les inversions tant públiques com privades, explica el trasllat a Barcelona de gran nombre d'empreses i de hubs tecnològics.

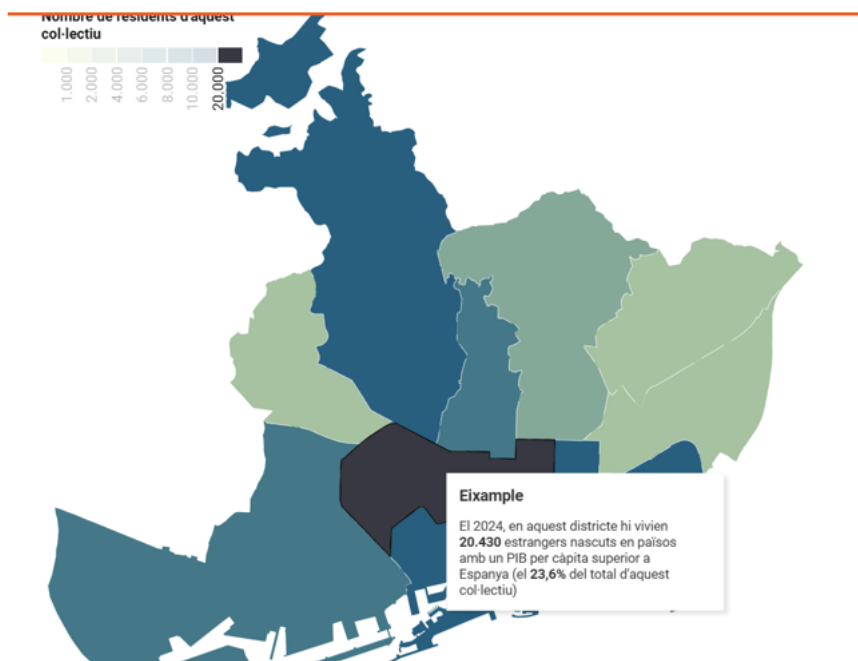
Més de 86.000 persones pertanyen a aquest segment, caracteritzat a més per un poder adquisitiu superior.

Pes de la població estrangera i dels 'expats' a Barcelona

Gràfic: ACNFont: Elaboració pròpia amb dades del Padró Municipal d'Habitants de l'Ajuntament de BarcelonaCreat amb [Datawrapper](#)

Els procedents de països europeus (Itàlia i França suposen el 50 %, seguits d'UK i DE amb el 20 %), els EUA i el Japó. A l'Eixample hi consten empadronats el 23,6 % d'aquest col·lectiu, fet que suposa més de 20.000 persones.

Mapa: [ACNFont: Ajuntament de Barcelona](#)Dades cartogràfiques: [BCN Creat](#) amb [Datawrapper](#)

Nombre d'estrangers de països amb un PIB per càpita superior al d'Espanya

Pàgina 1 de 2 >

País de naixement	1999	2019	▼ 2024	Increment 2019-2024 (%)
Itàlia	1.750	20.926	23.120	10,5%
França	7.214	17.739	18.080	1,9%
Regne Unit	1.572	7.951	9.277	16,7%
Estats Units	1.079	6.514	8.792	35%
Alemanya	3.029	7.586	7.960	4,9%
Països Baixos	487	2.760	3.016	9,3%
Suïssa	1.196	2.135	2.168	1,5%
Bèlgica	513	1.841	2.015	9,5%

No és estrany, per tant, que l'idioma més parlat a l'oci, l'hostaleria, la restauració, de Barcelona, sigui l'anglès. A l'EE tindrem un nou exemple amb l'arribada de 2.000 persones al [hub](#) d'AstraZeneca de l'edifici antic de Telefónica de l'[avinguda](#) Roma amb Viladomat/Calàbria.

Habitatge

Coneixent això, Barcelona és potencialment la Manhattan europea. I té aspecte de continuar creixent aquest fenomen (des del 5G que busca convertir Barcelona al [hub](#) 5G del [sud](#) d'Europa, el potencial que atorguen tant el MWC com l'ISE, i entre altres

projectes, els més recents de les Tres Xemeneies (Catalunya Media City) i la seva derivada a Terrassa).

Alguns projectes, com aquest de les Tres Xemeneies del Besòs, preveuen la creació de 1.800 habitatges al terreny recuperat, però en vista de la rapidesa del creixement que experimentarà Barcelona, no serà suficient per evitar l'espiral actual de preus.

Citava BTV a la seva informació que a Barcelona existien 681.087 habitatges amb una ocupació mitjana de 2,48 persones per habitatge. I tenim expectatives de creixement de Barcelona de 26.000 persones per any. O s'adopten mesures o no s'hi arriba, i el que és pitjor, les persones amb rendes menors seran expulsades de la ciutat.

D'una banda, cal reformular la condició del 30 % per als habitatges nous: o es construeixen per al sector públic o al privat cal posar-hi una motivació per sortir de l'impàs actual.

A Barcelona ciutat de totes maneres, hi ha poc espai per créixer en habitatges. Collserola i el mar limiten, i tant pel nord com pel sud el creixement està condicionat.

Collserola està més per ser reordenada com el gran pulmó, com a parc litoral, recupera espais de cultius, explotació forestal per contrarestar el risc d'incendi, energia fotovoltaica i transport públic perquè les persones hi arribin bé i en gaudeixin.

Al mar, per més idees provinents del *llunyà Orient*, el creixement via superfícies artificials seria exclusiu de nou per a elits imitadores del daurat Mònaco. Només l'exemple de l'últim aeroport japonès, Kansai, a la badia d'Osaka, construït en superfície artificial al mar, seria vàlid per desbloquejar l'etern problema de la nova pista de l'aeroport a Barcelona.

Ara el consistori actual de Barcelona recupera la idea del 2010, quan va arribar l'explosió de la bombolla immobiliària:

-Hi ha censats 1675 edificis d'oficines a Barcelona ciutat, és a dir, més de 750.000 m². Al seu moment, per al 1992, es van obrir ubicacions fora de la ciutat per albergar activitats que anaven des del transport fins a la producció farmacèutica, passant per la petita i mitjana indústria. Podria ser un model aplicable per a la reconversió d'oficina en habitatge a ciutat, ja que seria un cost d'oficina menor situar-se fora de la ciutat, i

suposaria incrementar l'ús del transport públic, estudiar on créixer, on allargar línies, i quines freqüències cal incrementar.

-Establiment en planta baixa. A la ciutat hi ha més de 61.000 establiments en planta baixa. Com s'indica a l'apartat comerç, de cada barri, cada zona, cada conjunt d'edificacions, -prenem Eixample com a model, amb 24 comunitats per illa, 25 habitatges per comunitat, i la mitjana citada per BTV de 2,5 persones per habitatge, arribaríem a 1.500 persones per illa, i hi consten 420 illes-, fixar les tipologies de comerç que haurien d'existir per a cada nombre de persones, és a dir, disposar d'un determinat nombre de comerços (ferreteries, farmàcies, fruïteries, carnisseries, peixateries, fusteries...), i mitjançant la fiscalitat positiva des del consistori se n'hauria d'incentivar la regeneració, i amb la fiscalitat negativa, corregir l'excés de comerços que no aporten valor a les persones dels barris. I amb els locals excedentaris continuar i motivar la creació d'habitatges.

-Habitatges destinats a professions. És un punt més complicat, ja que en molts casos necessiten proximitat (odontòlegs, veterinaris, pediatres...), però hi ha altres casos en què pot ser *motivable* la seva reubicació (més de 17.000 advocats en exercici, 140 notaris, 163 agències immobiliàries...). És habitual veure en comunitats de veïns, el trasllat de despatxos i la seva conversió en habitatge. Seria una altra manera d'aconseguir habitatge, oferir la reubicació fora de ciutat, seguint una mica la idea del 1992 o la recent de concentració a la ciutat de la Justícia.

Això, unit a les mesures que evitin el trasbals del vehicle privat, la potenciació del transport públic, l'evitació de pisos turístics, la fiscalitat positiva per a les persones, hauria de donar a les persones de Barcelona un escenari lògic de convivència, de més igualtat, de menys diferències.

No oblidem que Barcelona, malgrat tot, té una limitada capacitat de creixement per a habitatges. Regulacions necessàries incloses, tant de protecció social com de protecció al petit propietari, o ho fa en vertical (de nou com Manhattan -veient 22@ ja passa-), o ho fa horitzontalment cap a l'Àrea Metropolitana.

L'àrea que abraça des del Baix Llobregat fins a Sabadell i Terrassa arriba a les portes de Mataró.

Transport públic

A diverses ciutats europees, per l'evident manca d'espai, ja treballen en el model metropolità, Londres en podria ser un exemple, o els accessos a Milà, o el peatge de la mateixa Manhattan.

Cal quantificar els fluxos de vehicles diaris, en laborables, d'entrada a Barcelona i de sortida, determinant punts d'inici exteriors de Barcelona i punts de destinació exteriors a Barcelona. Amb la necessària protecció de dades, usant tecnologia de lectura de matrícules de vehicles, se n'obtindrien les dades.

Un cop coneguda la fortalesa i la debilitat del transport públic (TP), caldria acordar els punts d'origen i destí a millorar i/o crear, determinar les freqüències de pas, els punts de connexió intermedis i les necessitats d'aparcament; i amb això, la situació d'habitatge de punts d'origen i de destinació.

S'ha de visualitzar la necessitat d'aparcament a exteriors de Barcelona, per cobrir els casos en què TP trigui a cobrir la necessitat.

Cal concretar incentius per desviar l'ús del vehicle privat a transport públic, i concretar com desmotivar l'ús del vehicle privat. Es determinen excepcions: festius, sanitat, escoles.

Es generalitzaria l'aplicació de beneficis fiscals per a ús de TP (i menjar fora de domicili per feina), ja existents actualment.

Caldria determinar el tractament del petit transport de mercaderies: zones d'intercanvi i horaris de distribució.

És bàsic l'exercici per actuar sobre habitatge i els seus preus, el transport públic, i així reduir la contaminació en especial a Barcelona ciutat.

Contaminació

Ha de ser un altre objectiu principal la **mitigació dels problemes mediambientals** que pateix la ciutat de Barcelona.

Pensar en l'Eixample, en les persones que hi viuen -que de mitjana tripliquen la resta de la ciutat 435_hxHe vs 159_hxHe-, i comprovar les dades de contaminació, origina una depressió: consten diàriament 350.000 vehicles travessant la ciutat; I què origina aquest trànsit.

Per citar només dues dades: mentre que l'OMS marcava per al diòxid de nitrogen un nivell de 10 micrograms per metre³ el 2021 i la UE marcava per al 2030 un nivell de 20, a l'Eixample quadruplicuem la xifra d'OMS i dobleem la de la UE.

A PM_{2.5} partícules en suspensió tampoc millorem: estem entre 15 i 36 micrograms per m³ mentre que l'OMS n'indicava 5 el 2021 i la UE 10 per al 2030.

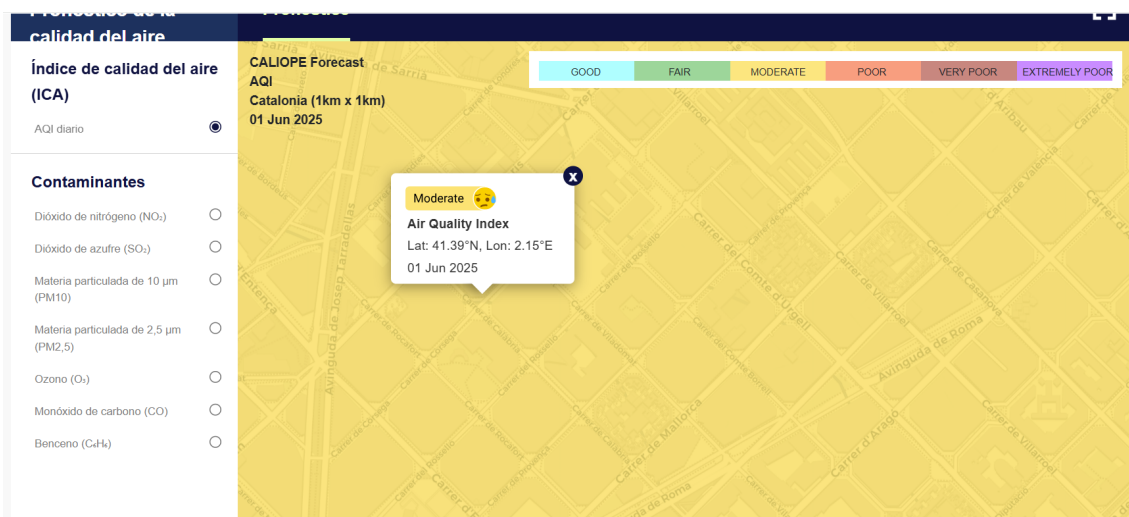
Medias anuales	Eixample		Objetivos	
	Dreta	Nova Esquer	UE 2030	OMS 2021
N02 (Dioxido Nitrogeno)	46µg/m3	40ug/m3	20 µg/m ³	10 µg/m ³
PM2,5 (Particulas en suspensión)	15 a 36 µg/m ³		10 µg/m ³	5 µg/m ³

https://www.aspb.cat/wp-content/uploads/2024/08/Informe_qualitat-aire-2023_240802.pdf

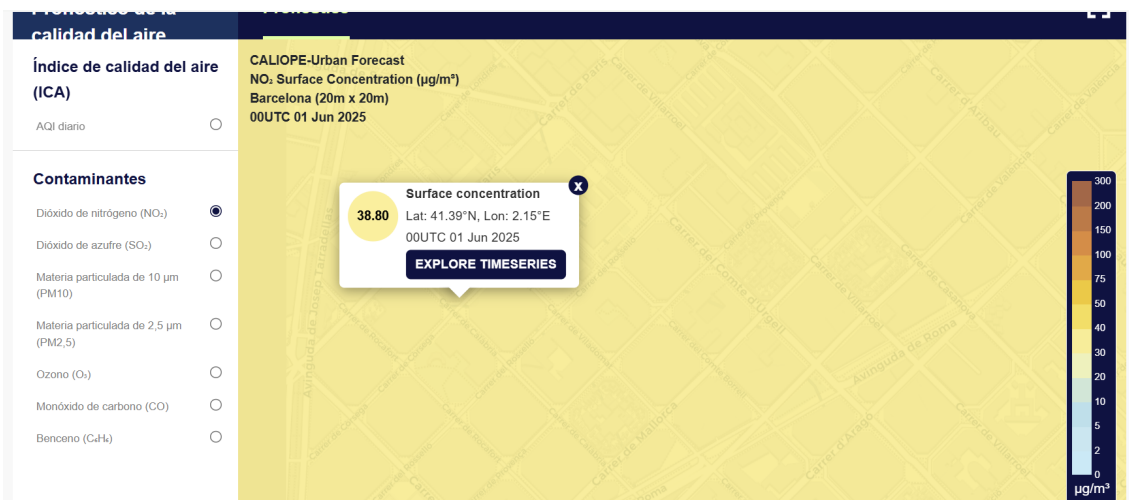
Efecto 2020/2023. Muertes 1.300, Asma Infantil 800, Cancer Pulmon 120

Les puntuacions que es realitzen amb Caliope <https://caliope.bsc.es/forecast> es troben en la mateixa línia, marquen una certa millora, sí, però encara molt lluny dels objectius.

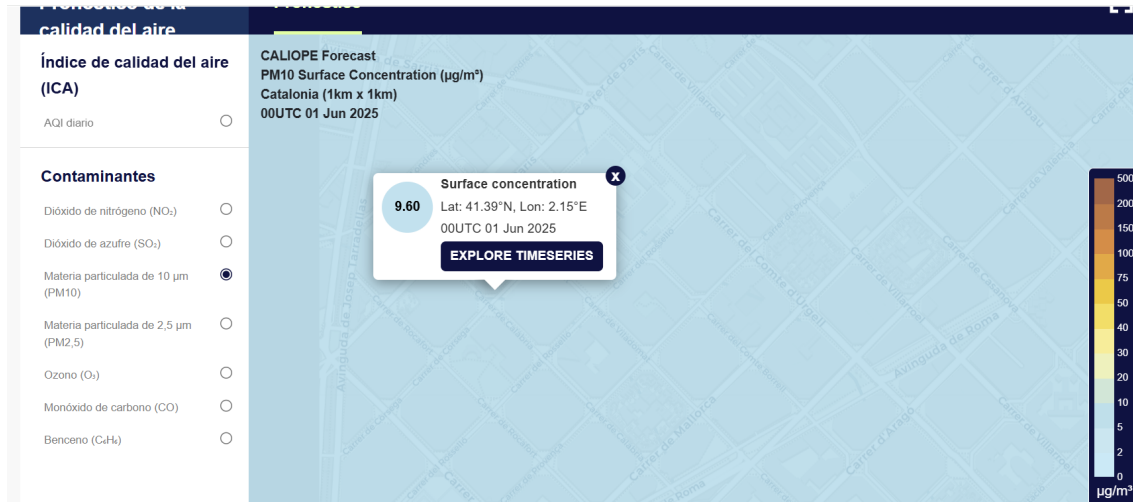
La qualitat d'aire a l'Eixample Esquerra és moderada, a un pas de considerar-se problema greu.

En data 01-06-2025 ens trobem amb 38,80 de diòxid de nitrogen.

I encara pitjor, les partícules en suspensió tenen un diàmetre superior, PM10. Els darrers estudis publicats confirmen que l'exposició dels nens a aquesta contaminació els genera problemes de salut mental (ansietat i depressió), i els afecten el desenvolupament neurològic, i els perjudiquen el desenvolupament psíquic i motor. En data 01-06-2025 és a 9,60.

Entre el 2020 i el 2023 es comptabilitzen, per la contaminació a Barcelona, un total de 1.300 morts, 800 casos d'asma infantil i 120 casos de càncer de pulmó.

L'única dada positiva és que la ciutat té unes zones verdes que capturen anualment 300 tones de contaminants i 19.000 tones de CO₂.

Per tant, cercar fórmules que, sense perjudicar la població, erradiquin el major nombre possible de vehicles de la ciutat, i crear més zones verdes, s'hauria de convertir en prioritari, sobretot quan volem ampliar el parc d'habitatges i, per tant, la densitat de població a la ciutat.

Los contaminantes del aire medidos incluyen PM_{2,5} y PM₁₀ (partículas con un diámetro aerodinámico igual o inferior a 2,5, también llamadas finas, y 10 micrómetros respectivamente), ozono (O₃), dióxido de nitrógeno (NO₂), monóxido de carbono (CO) y dióxido de azufre (SO₂).

¿Cuáles son los efectos de la contaminación del aire en la salud humana?

Las partículas finas (PM_{2,5}) pueden penetrar los pulmones y entrar al cuerpo a través del torrente sanguíneo, afectando a todos los órganos principales.

La exposición a PM_{2,5} puede provocar enfermedades tanto en nuestro sistema cardiovascular como respiratorio, provocando por ejemplo accidentes cerebrovasculares, cáncer de pulmón y enfermedad pulmonar obstructiva crónica (EPOC).

Una nueva investigación también ha demostrado una asociación entre la exposición prenatal a altos niveles de contaminación del aire y un retraso en el desarrollo a los tres años, así como problemas psicológicos y de comportamiento posteriores, incluidos síntomas de trastorno por déficit de atención e hiperactividad (TDAH), ansiedad y depresión.

Niveles AQG recomendados para 2021 en comparación con las pautas de calidad del aire de 2005

Pollutant	Averaging Time	2005 AQGs	2021 AQGs
PM _{2.5} , µg/m ³	Annual	10	5
	24-hour ^a	25	15
PM ₁₀ , µg/m ³	Annual	20	15
	24-hour ^a	50	45
O ₃ , µg/m ³	Peak season ^b	-	60
	8-hour ^a	100	100
NO ₂ , µg/m ³	Annual	40	10
	24-hour ^a	-	25
SO ₂ , µg/m ³	24-hour ^a	20	40
CO, mg/m ³	24-hour ^a	-	4

µg = microgramo

^a percentil 99 (es decir, 3-4 días de excedencia por año).

^b Promedio de la concentración media máxima diaria de O₃ en 8 horas en los seis meses consecutivos con la concentración media móvil de O₃ más alta en seis meses. Ver aquí:

Medi ambient a Barcelona ciutat: zones verdes

Cita Antonio Turiel, investigador científic a l'Institut de Ciències del Mar del CSIC a Barcelona, en el seu últim llibre *El futuro de Europa*, de novembre de 2024, que l'increment de la temperatura del planeta en 1,5° marcat a la COP21 de París de desembre 2015 ja s'ha assolit el 2023. I el temor és que anem a 2° per al 2050, ja que les possibles conseqüències treuen la son, i pot posar en qüestió que la humanitat superi el segle XXI. Així de cru.

El que sí que tenim ja són fenòmens climàtics gegants (ja n'hem viscut uns quants) i ens encaminem a una temperatura peninsular a l'estiu que arribarà als 50° a la segona

part del segle XXI. De fet, els dies de maig la temperatura de 50,4° s'ha assolit a Dubai, i porten des d'abril de 2025 instal·lats en aquests nivells.

I per això és urgent que el consistori, i les persones que vivim a la ciutat, ens posem fil a l'agulla per crear refugis climàtics, és a dir, noves zones verdes, i replantejar-ne i ampliar-ne les existents.

A l'Eixample, el districte més contaminat i més perjudicial per a la salut de les persones de Barcelona ciutat, hi ha diferents alternatives, algunes ja dissenyades, que el consistori hauria d'activar per lluitar contra el futur negre que es dibuixa en cas d'inacció.

El projecte de la Model, que conté un nou espai verd de 14.000 m2, la construcció de 121 habitatges socials, i altres equipaments per al districte (auditori, casal de joves, gimnàs, pol d'energies renovables...), hauria de ser, atès com n'està d'avançat el disseny, un primer moviment a dur a terme.

I a partir d'aquest, **activar els nous espais verds per salvar l'Eixample**:

-C. Rosselló, des de c. Nicaragua a c. Entença (en contacte amb l'espai verd projectat a la Model), i la continuació fins a c. Calàbria, i dotar d'un altre lateral verd la plaça de jardins Montserrat. El trànsit de vehicles en aquests trams del c. Rosselló són marginals actualment.

-C. Rocafort. Continu ar l'espai verd creat des de Gran Via a av. Roma, i que arribi fins a av. Josep Tarradellas. Com en el cas de Rosselló, el seu nivell de trànsit és marginal, i dotaria amb un altre lateral verd la plaça de JM.

-Xamfrans. En aquest sentit, hi ha als pressupostos participatius una proposta d'Eixample Respira sobre reconvertir els quatre d'una cruïlla de vehicles a persones. Una possible sortida seria passar-los de zona d'aparcament a zona per a persones (dues de verdes, una per a pipicà de gossos i una per a càrrega i descàrrega). I activar aquesta solució per als diferents encreuaments de Rocafort, entre d'altres.

-Av. Josep Tarradellas. Reconvertir en passeig verd tota aquesta avinguda, des d'inici sota el c. Nicaragua fins a av. Sarrià, afegir-hi bardisses laterals perquè a les hores ZUC s'evitin sortides de gossos a la calçada, afegir-hi vegetació i arbres, evitar l'actual soledat vegetal, i també pèrgoles d'ombra i jardineria vertical.

-Estudiar l'afegit de pèrgoles, casos de Colònia Castells o la més recent de ronda de Sant Antoni, que possibilitin incrementar tant d'ombres com d'espais verds mitjançant jardineria vertical i mitjançant l'ús de plaques solars en pèrgoles; instal·lar al llarg de les noves vies verdes connectors per a bicicletes i motocicletes elèctriques.

-Generar les noves vies verdes descrites hauria d'ajudar a regenerar les places actuals existents, i en especial, explicant-la com a exemple, la de Jardins Montserrat, per corregir tant la zona verda com la contaminació acústica i els usos.

- Els nous traçats verds, amb zona de pipicà en xamfrans, hauria d'ajudar a reformular l'espai actual de pipicà. D'una banda, el proper a realitzar d'av. Roma de 600 m i les zones ZUC d'av. Josep Tarradellas solucionarien el cas que els gossos disposin d'espai per córrer. Els nous pipicans de cada xamfrà resoldrien l'altre cas, i permetrien una millor neteja. I la zona actual de JM, de 400 m, mal construïda, es podria destinar a verd i espai a la plaça de petits i grans.

- La nova distribució permetria replantejar i engrandir les zones de jocs de nens petits i més grans (a l'estil del parc Marquesa a L'Hospitalet o Can Culleres al Poble Nou), dotar de zona per a petanca la gent gran, dotar d'àrea de gimnàstica, mantenir les taules de ping-pong, i l'espai davant de l'Anglada actual.

- L'actual espai Lola Anglada, si es dota la Model amb el nou Casal de Joves de 1870 m2, podria convertir-se -obert a tothom- en un nou espai d'efecte i cohesió social, recordem les 182 nacionalitats existents a Barcelona, on es comparteixi una biblioteca, jocs per a nens, àrea de pòdcasts, ràdio Eixample, xerrades, debats, exposicions (com l'actual de Revolta Escolar del Centre Cívic Pati Llimona sala Foyer), presentacions de llibres, cinema a la fresca... , i totes aquelles actuacions que fomentin la cohesió social de tots els veïns.

- Hort per a ensenyament escolar. El 1910 Ferrer i Guardia va crear l'Escola Moderna, va ser una de les seves novetats, treure els alumnes fora de l'escola per aprendre de l'entorn social i fabril. Les escoles del voltant podrien utilitzar tant l'hort actual com l'adjacent per a la formació pràctica de la natura: fruites i hortalisses de temporada, terrari, com es planta, com es rega, etc.

- S'hauria d'estudiar la possibilitat de generar en la reforma un dipòsit pluvial a l'interior de la plaça. I instal·lar energia renovable tant a l'Anglada com al Punt Verd. Les zones verdes haurien de tenir una protecció per impedir l'entrada de gossos al seu interior, i les tanques metàl·liques actuals dels escocells han de ser substituïdes.

- De la mateixa manera, atesa l'experiència, els veïns circumdants de la plaça haurien de confirmar si per solucionar l'actual inseguretat i la contaminació acústica, el perímetre interior de la plaça hauria d'estar tancat a la nit, com passa en bona part de les places de Barcelona, tant d'interior d'illa com obertes (Colònia Castells, la Marquesa a L'Hospitalet, Can Culleres). Ara hi ha sis tipus de tanca a l'interior que, sumant els metres, superarien el perímetre.

- I alguna cosa a tenir cura en JM: la proximitat d'edificis, en cas de festa nocturna. L'auditori de la Model hauria de resoldre el problema, tant pels oficials programats com pels casos aïllats actuals que es desenvolupen dins l'espai Anglada a les nits. Però a l'interí s'hauria de tractar per l'AVVEE i els veïns, a fi d'articular solucions que evitin els aïllats pactant els altres dos casos actuals: Festa de la Primavera i Festa del barri.

Comerç de barri i seguretat

Com s'indicava abans, hi ha més de 61.000 establiments en planta baixa. I no tenim normativa que estableixi quants comerços per cada X habitants hi hauria d'haver. I això origina que estiguin proliferant establiments que no aporten valor ni a la ciutat ni als seus habitants.

Cal l'estudi que n'estableixi les necessitats, així com la motivació positiva per als comerços necessaris i la negativa per als prescindibles, no renovant-los.

Per això, disposar d'un determinat nombre de comerços necessaris (ferreteries, farmàcies, fruiteries, carnisseries, peixateries, fusteries...), per cada segment de població, a prop, ajudaria a recuperar el concepte de barri.

I cal activar la policia de barri, sempre anunciada i mai establerta. La seguretat és molt important, tant per a les persones com per als comerços.

Cohesió social

Se citava abans que hi ha empadronades persones de 182 nacionalitats a Barcelona. I a l'Eixample tenim més de 20.000 persones estrangeres.

Les places actuals, com la de JM citada a l'exemple, haurien de ser objecte d'especial atenció per aconseguir una cohesió més gran de les persones que conviuen als barris. Estudiar aquelles activitats que aconseguixin atreure els diferents col·lectius, tant en oci com en cultura, per a petits i per a adults i grans.

L'exemple reivindicat a JM de l'espai Lola Anglada i el seu voltant, obert a la plaça, per a totes les edats i col·lectius, i amb activitats àmplies, hauria de servir per il·lustrar aquest cas.

Objectiu de tots

Seria important involucrar, motivar, en les iniciatives indicades sobre model, espais verds, equipaments, habitatges, comerços, transport públic..., els veïns d'EE mitjançant les comunitats on resideixen. Un treball de conscienciació des de l'AVVEE.

I veure si aquest sistema s'estén i pot ser el que porti la informació necessària sobre les problemàtiques dels veïns, i serveixi per aportar solucions als diferents problemes (pisos turístics, lloguers d'habitacions, degradació d'àrees verdes, contaminació, obres majors, etc.), alhora que ajudi a detectar iniciatives noves a desenvolupar (interiors d'illa, amiant...), o alternatives a problemes plantejats (caserna de bombers i espais alternatius a av. Sarrià, censats pels veïns).